

آثار باستانی و ارزش های تاریخی

خودآرایی و محیط آرای (مدل لباس و طراحی منزل) در ایران باستان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۱۹ مرداد ۱۳۹۲ ۳۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

خودآرایی و محیط آرای در ایران باستان وقتی سخن از آرایه های زندگی به میان می آید، بی اختیار به سرزمین کهنی می اندیشم که اذیرباز، مهد کهن ترین تمدن های بشری بوده و عظیم ترین حوادث تاریخی در آن، شکل گرفته اند. سرزمینی که آن را به عنوان مهد قانون شناخته اند و آن قدر این خصیصه شاخص بوده که ملل دنیای کهن از آن، ضرب المثلی ساخته بودند و به هر چیز که ثابت و استوار بود و تغییر و دیگرگونی در آن راه نداشت، به طعنه «قانون پارسی» می گفتند. قانونی که نشان و اصل اول مدنیت به شمار می رفت. مورخان دنیای کهن

خودآرایی و محیط آرایبی در ایران باستان

وقتی سخن از آرایه های زندگی به میان می آید، بی اختیار به سرزمین کهنی می اندیشم که ازدیرباز، مهد کهن ترین تمدن های بشری بوده و عظیم ترین حوادث تاریخی در آن، شکل گرفته اند. سرزمینی که آن را به عنوان مهد قانون شناخته اند و آن قدر این خصیصه شاخص بوده که ملل دنیای کهن از آن، ضرب المثلی ساخته بودند و به هر چیز که ثابت و استوار بود و تغییر و دیگرگونی در آن راه نداشت، به طعنه «قانون پارسی» می گفتند.

قانونی که نشان و اصل اول مدنیت به شمار می رفت. موثران دنیای کهن، چه یونانیان، چه رومیان و چه اعراب، از ایران و ایرانیان، چنین یاد کرده اند: مردمانی که سخت پای بند به اصول اخلاق اند و آراسته به بهترین و برترین صفات و خصایص انسانی. این مردمان، جامه های آراسته و زیبا بر تن می کنند؛ در شکیبایی و پایداری، شهره آفاق اند و وقتی سخن از کیانشان به میان آید، از بذل جان، دریغ نمی ورزند. نسبت به اسیران و زخمیان در میدان کارزار، چونان پدری با فرزند رفتار می کنند؛ تو گویی خداوند در وجودشان هزاران کاریز از عشق و معنویت به ودیعه نهاده است. مردمان ایران زمین، نیکوسرشت اند و بدخواهی در دل آنان راه ندارد. ایرانیان، مردمانی هنرمند و هنر دوست اند و بی شک خداوندان شعر و شعورند و هنر در زندگی روزمره آنها جای ویژه دارد. چه در سفالینه هایشان و چه در حجاری هایی که در دل کوه ها نموده اند، عظیم ترین آثار و شگفتی های هنری را پدید آورده اند که اعجاب و تحسین هر بیننده ای را برمی انگیزد. در این مقاله سعی شده است آنچه از آداب و رسوم و هنر رفتار مردمان ایران پیش از اسلام به دست ما رسیده، از زاویه موضوع این دفتر (آراستگی) مورد بررسی قرار گیرد و به طور اجمالی به

جلوه های آراستگی در دوره های مختلف عهد کهن، پرداخته شده است.

ناگفته نگذارم که آنچه سیاحان و مورخان عهد باستان (مانند: هروُدت، هکاته، گزنوفون، پلوتارک، آریستوفانس، آتِنائیوس، و...) را به اعجاب وامی داشت، در مرتبه نخست، نه آرایه های ظاهری، بلکه آراستگی ها و پیراستگی های اخلاقی ایرانیان بود. بدین ترتیب، گرویدن این مردم به اسلام و مکتب اهل بیت (ع) - به عنوان آیینی که در آداب زیست و ارزش های والای انسانی حرف آخر را می زند - را باید نتیجه همان پاک نهادی، آزادگی و نیک خویی آنها دانست که بدان شهره بوده اند.

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «خودآرایی و محیط آرایبی (مدل لباس و طراحی منزل) در ایران باستان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۲.

خواندن مقاله و پیوست های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsijandej.ir/articles/1190/pdf/خودآرایی-و-محیط-آرایبی-در-ایران-باستان>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۵ آبان ۱۳۹۹